

Sygn. akt II Ka 383/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Podwójniak

Sędziowie : -----

Protokolant: staż. Monika Ryska

przy udziale Prokuratora Okręgowego w Sieradzu Anny Duczmaleskiej

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 roku

sprawy **Ł. B.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuraturę Rejonową w Poddębicach

od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku

z dnia 21 listopada 2013 r. sygn. akt VII K 386/13

na podstawie art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 k.p.k. oraz art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w opisie przypisanego w punkcie 1 czynu zwrot: „kierował motorowerem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...)” zastępuje zapisem: „prowadził w ruchu lądowym motorower marki (...) o numerze rejestracyjnym (...)”,
2. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałym zakresie,
3. zwalnia Ł. B. od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego.

Sygn. akt II Ka 383/13

UZASADNIENIE

W skierowanym do Sądu Rejonowego w Łasku VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w P. akcie oskarżenia zarzucono Ł. B. to, że w dniu 28 września 2013 w miejsc. O.gm. U., pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym motorower marki (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się zawartością 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest dokonanie czynu z art. 178a § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 21 listopada 2013 roku w sprawie VII K 386/13 Sąd Rejonowy w Łasku VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. uznał Ł. B. w miejsce zarzucanego mu czynu za winnego tego, że w nocy 27 września/ 28 września 2013 roku w miejscowości O.gm. U., woj. (...), kierował motorowerem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się zawartością 0,42 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 k.k. wymierzył mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na

kwotę 10 (dziesięć) złotych. W oparciu o art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku. Kierując się dyspozycją art. 49 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 100 (sto) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Poocy Postpenitencjarnej, na cel bezpośrednio związany z pomocą osobom poszkodowanym w wypadkach drogowych. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków i kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku w całości na niekorzyść oskarżonego wywiódł Prokurator Rejonowy w Poddębicach, który zarzucił rozstrzygnięciu obrazę przepisów postępowania art. 413 § 2 pkt. 1 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na wskazaniu w wyroku skazującym Ł. B. za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. niepełnego opisu czynu poprzez pominięcie znamienia ustawowego „w ruchu lądowym”.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesiona w sprawie apelacja Prokuratora Rejonowego w Poddębicach zasługuje na uwzględnienie, co skutkować musi zmianą zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym w tym środku odwoławczym.

Ma rację oskarżyciel publiczny, iż wskazane uchybienie było wynikiem naruszenie przez Sąd Rejonowy przepisów prawa procesowego tj. art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. polegające na nieuzupełnieniu opisu w taki sposób, aby nie było najmniejszych nawet wątpliwości co do tego, iż oskarżony Ł. B. znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym.

Zgodnie z art. 178a § 1 kk podlega odpowiedzialności karnej osoba, która znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. A zatem jednym z warunków odpowiedzialności karnej za przestępstwo opisane w tym przepisie jest prowadzenie pojazdu mechanicznego w miejscu, w którym odbywa się ruch lądowy, wodny lub powietrzny. Jak słusznie podnosi się w judykaturze, nie każde prowadzenie pojazdu mechanicznego będzie prowadzeniem pojazdu w miejscu, gdzie odbywa się ruch lądowy. Przykładowo własne podwórko czy pole nie jest miejscem, w którym odbywa się ruch lądowy, a tym samym osoba, która prowadzi pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości w takich miejscach nie poniesie odpowiedzialności z art. 178a§1 kk. Jeżeli natomiast z poczynionych przez oskarżyciela ustaleń, które znajdują aprobatę sądu rozpoznającego sprawę wynika, że sprawca prowadził pojazd mechaniczny w miejscu, w którym odbywa się ruch lądowy, to konieczne jest wskazanie na tę okoliczność w opisie czynu w taki sposób, aby nie było jakichkolwiek wątpliwości, że to właśnie w strefie ruchu lądowego ów sprawca prowadził pojazd mechaniczny znajdując się w stanie nietrzeźwości, bo przecież jest to jedno ze znamion czynu z art. 178a § 1 kk. Można zrealizować ten obowiązek poprzez zawarcie w opisie czynu zwrotu o prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym lub takich sformułowań, które nie będą budziły wątpliwości w tym zakresie, na przykład poprzez wskazanie nazwy ulicy w przypadku poruszania się przez sprawcę na terenie miasta czy ogólnie skonkretyzowanie drogi, którą jechał on. Jeżeli chodzi o przedmiotową sprawę, to nie podlega najmniejszej dyskusji, że oskarżony Ł. B. prowadził motorower marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) w strefie ruchu lądowego. W świetle poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych oskarżony poruszał się bowiem drogą łączącą miejscowość O. z U., zaś ustalenia w tym zakresie nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Okoliczność ta również w świetle akt sprawy nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Jednakże choć Sąd I instancji przyjął w wyroku, iż oskarżony prowadził motorower marki (...) w miejscowości O., gmina U., to zabrakło w tymże opisie sformułowania rozwiewającego wszelkie wątpliwości, iż prowadzenie przez niego pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości miało miejsce w ruchu lądowym, a mianowicie określenia, iż Ł. B. kierował motorowerem w ruchu lądowym lub chociażby wskazania, że jechał on drogą relacji O.- U.. Tym samym mamy w tym wypadku do czynienia z uchybieniem, o którym mowa w art. 413 § 2 pkt 1 kpk, które miało wpływ na treść wyroku. To z kolei powodowało konieczność zmiany wyroku poprzez dodanie w opisie czynu zwrotu w ruchu lądowym po zwrocie kierował.

Reasumując w świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy w Sieradzu – na podstawie art. 437§1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 2 kpk – uznając apelację oskarżyciela publicznego za w pełni zasadną, zmienił zaskarżony wyrok w ten

sposób, że w opisie czynu zwrot „kierował motorowerem marki (...) o numerze rejestracyjnym (...)” zastąpił zwrotem: „prowadził w ruchu lądowym motorower marki (...) o numerze rejestracyjnym (...)”, zaś w pozostałym zakresie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok nie dopatrując się uchybień, o których mowa w art. 439 czy 440 kpk, wystąpienie których uzasadniałoby uchylene zaskarżonego wyroku czy też jego zmianę w innym zakresie niż wskazany wyżej.

Zgodnie z art. 627 kpk w zw. z art. 634 kpk w związku z uwzględnieniem apelacji oskarżyciela publicznego kosztami postępowania odwoławczego powinien zostać obciążony oskarżony. Jednakże z uwagi na fakt, iż zmiana wyroku we wskazanym wyżej zakresie nastąpiła na skutek niedopatrzenia Sądu I instancji, należy stwierdzić, iż względy słuszności, o których mowa w art. 624§1 kpk przemawiają za zwolnieniem Ł. B. z obowiązku poniesienia kosztów postępowania odwoławczego. Dlatego też na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk Sąd Okręgowy zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym obciążając nimi Skarb Państwa.